

بسم الله الرحمن الرحيم
بیماریهای مقاربتی
علائم، واقعیتها و روشهای درمان
انتشارات آورت

تهیه شده توسط موسسه ترویج سلامت انگلستان

صفحه	فهرست مطالب	صفحه	فهرست مطالب
۱	سوزاک (گونورهیا)	۱	مقرمه
۳	سیفلیس	۲	کلامدیا
۶	هپاتیت ب	۵	هپاتیت آ
۸	ویروسی شدن نایبه تناسلی	۷	هپاتیت ث
۱۱	عفونت نامشخص لوله ادرار	۹	زگیلهای تناسلی
۱۲	مراجع و منابع	۱۱	ایدز و ویروس ایچ آی وی (HIV)

مقرمه

بیماریهای مقاربتی که عفونتهای مقاربتی نیز نامیده می شوند، به بیماریهایی اطلاق شده که از طریق آمیزش جنسی منتقل می گردند. عامل این بیماریها می تواند ویروس، باکتری یا انگل باشد. برخی از این بیماریها از جمله ایدز، کلامدیا و سوزاک فراگیرتر و شناخته شده تر از بقیه اند. این نوع بیماریها در اثر آمیزش جنسی با فرد مبتلا منتقل شده که برخی از آنها راحت تر از بقیه سرایت می کنند. استفاده از کاندوم (غلاف) می تواند از سرایت این نوع بیماریها جلوگیری کند. بسیاری از بیماریهای مقاربتی فاقد علائم بوده و یا نشانه های ناچیزی دارند و از اینرو تشخیص ابتلای به آنان کار ساده ای نیست. البته برخی از آنها مانند سوزاک و کلامدیا چنانچه به موقع تشخیص داده شوند به راحتی قابل درمان اند. همچنین می توان در برابر بیماریهای هپاتیت آ و ب واکسینه شد. در برابر بعضی از بیماریهای مقاربتی مانند ایدز نمی توان واکسینه شده یا آنها را به سادگی درمان کرد. البته یکسری از روشهای درمانی می تواند تاثیرات ایدز را کنترل کند. در صورتیکه بیماریهای مقاربتی به موقع درمان نشوند، می توانند مشکلات بهداشتی حادی بیافرینند. از اینرو چنانچه نسبت به داشتن یکی از آنها نگرانید باید به مرکز مشاوره و درمانی محل خود مراجعه کنید. در این کتاب اطلاعاتی درباره متداولترین بیماریهای مقاربتی ارایه شده است. همچنین در انتهای کتاب آدرس یکسری از سایتهای اینترنتی سودمند و مرتبط با این موضوع آورده شده است.

سوزاک (گونورهیا)

سوزاک نوعی بیماری عفونی است که عامل آن باکتری است. این بیماری از طریق فعالیت جنسی منتقل شده و می تواند گردن رحم، لوله مجرای ادرار، انتهای روده بزرگ و مقعد را آلوده کند.

نشانه ها و علائم بیماری علائم این بیماری می تواند بین ۱ تا ۱۴ روز پس از ابتلا ظاهر شود. البته گاهی نیز این بیماری علائم مشخصی از خود نشان نمی دهد. نشانه های این بیماری در مردان بارزتر از زنان است.

علائم بیماری در زنان این علائم می تواند شامل موارد زیر باشد:

* تغییر کردن ترشحات مهبل. این تغییرات می تواند شامل افزایش ترشحات، تغییر رنگ به زرد یا متمایل به سبز و ایجاد بوی تند باشد.

* احساس درد یا سوزش هنگام ادرار کردن * سوزش یا ترشح از مقعد

علائم بیماری در مردان این علائم می تواند شامل موارد زیر باشد:

* دفع ترشحات سفید یا زردرنگ از آلت * سوزش یا ترشح از مقعد

چگونگی سرایت بیماری این بیماری با فعالیتهای جنسی نافذ (یعنی ادخال آلت در مهبل، دهان یا مقعد) منتقل می شود. البته گاهی نیز ممکن است با روشهای زیر سرایت کند: * تحریک مقعد همسر با استفاده از زبان و دهان * آلوده شدن انگشتان از تماس با مهبل، مقعد یا دهان آلوده

و انتقال آن به اعضای مشابه

آزمایشهای طبی برای تشخیص بیماری * معاینه ای از ناحیه تناسلی که توسط پزشک یا پرستار انجام می شود. * با استفاده از یک دستمال پنبه ای-پشمی یا اسفنجی نمونه هایی از قسمتهایی که ممکن است آلوده باشند (دهانه رحم، مجرای ادرار یا مقعد) گرفته می شود. * درمورد خانمها یک معاینه درون مهبل انجام می شود. * نمونه ای از ادرار گرفته می شود.

هیچ یک از این آزمایشها توام با درد نیست اما گاهی ممکن است راحت نباشد. چنانچه فعالیت جنسی از طریق مقعد داشته اید باید آن را به پزشک گفته تا نمونه ای از انتهای روده بزرگ تهیه کند. همچنین اگر فعالیت جنسی از طریق دهان داشته اید آن را با پزشک در میان بگذارید. چنانچه تصور می کنید در معرض ابتلا به سوزاک قرار داشته اید می توانید آزمایش انجام دهید.

تشخیص و درمان نمونه های گرفته شده هنگام معاینه، برای بررسی وجود عفونت زیر میکروسکپ مشاهده می شوند. در برخی از مراکز درمانی نتیجه آن بلافاصله آماده می شود. نمونه دومی هم به آزمایشگاه ارسال شده که نتیجه آن معمولا در عرض یک هفته آماده می شود. درمان آن ساده و در عین حال ضروری است. برای بیمار داروی آنتی بیوتیک به شکل قرص، شربت یا آمپول تجویز می شود. چنانچه به آنتی بیوتیکها حساسیت داشته یا احتمال می دهید که باردار باشید باید آن را با پزشک در میان بگذارید. همچنین کامل کردن دوره درمان نیز ضروری است. چنانچه ابتلای به سوزاک در شما تایید شد، ممکن است از شما خواسته شود که با یک مشاور درمانی ملاقات کنید تا درباره این عفونت با شما صحبت کرده و به پرسشهای شما پاسخ دهد. احتمالا وی درباره همسران پرسشهایی را مطرح می کند تا در صورت لزوم وی تحت معاینه و درمان قرار گیرد. تا مراجعه مجدد به مرکز درمانی و اطمینان از برطرف شدن کامل عفونت توسط پزشک باید از تماس جنسی خودداری کنید. در این مدت پزشک یا مشاور درمانی به شما خواهد گفت که چه نوع فعالیتهای جنسی را می توانید انجام دهید.

برخی از انواع سوزاک، خصوصا اگر در خارج از کشور به این بیماری مبتلا شده باشید، در برابر آنتی بیوتیکهای خاصی مقاوم اند. ولذا برای اطمینان از برطرف شدن عفونت آزمایشهای دیگری نیز انجام می شود. اگر عفونت برطرف نشده بود آنتی بیوتیکهای متفاوتی برای شما تجویز می شود.

عوارض بیماری

(الف) در زنان: چنانچه این بیماری به موقع درمان نشود می تواند منجر به بیماری التهاب لگن خاصره (پی آی دی) شود. این التهاب مربوط به لوله های فالوپین (لوله های رابط تخمدانها و رحم) است که باعث بروز تب، درد زیر شکم و درد پشت می شود. آمیزش جنسی هم ممکن است همراه با ناراحتی باشد. بیماری التهاب رحمی می تواند باعث نابارور شدن زن یا حاملگی خارج از رحم شود. اگر موقع زایمان به این بیماری مبتلا باشید ممکن است عفونت به کودک منتقل شده و احتمال تولد نوزاد با عفونت گونو کوال چشم وجود دارد. این عفونت را باید با آنتی بیوتیکها مداوا کرد زیرا می تواند سبب نابینایی نوزاد شود. بنابراین بهتر است پیش از تولد، به درمان این بیماری پرداخت.

(ب) در مردان: سوزاک می تواند باعث التهاب و دردناک شدن بیضه ها و غده پروستات شده و چنانچه مداوا نشود ممکن است باعث تنگ شدن یا تورم مجرای ادرار گردد.

پس از درمان این بیماری باید مواظب باشید تا مجددا در معرض آلودگی آن قرار نگیرید. همواره باید به خاطر داشت که استفاده از کاندوم هنگام آمیزش جنسی، خطر سرایت بیماریها و عفونتهای مقاربتی را کاهش می دهد.

کلامریا

کلامدیا یکی از متداولترین عفونتهای باکتریایی مقاربتی به شمار می رود. چنانچه این بیماری به موقع درمان نشود می تواند مشکلات جدی برای زندگی آینده فرد ایجاد کند (بخش «عوارض بیماری» را ملاحظه نمایید). در خانمها کلامدیا باعث عفونت دهانه رحم می شود. در هر دو جنس، مجرای ادرار، انتهای روده بزرگ و چشمها نیز ممکن است عفونی شود. گاهی نیز باکتری آن در دیگر قسمتهای بدن شامل گلو، ریه و کبد زیست می کند.

نشانه ها و علائم بیماری علائم عفونت غالبا بین یک تا سه هفته پس از ابتلا آشکار می شود. ممکن است تا مدت زیادی هم نشانه ای ظاهر نشود. گاهی نیز این بیماری علائم مشخصی از خود نشان نمی دهد. البته نشانه های این بیماری در مردان بارزتر از زنان است.

علائم بیماری در زنان علائمی که ممکن است بروز کند عبارت است از:

* افزایش اندک ترشحات رحمی (که در اثر ملتهب شدن دهانه رحم ایجاد می شود) * درد زیر شکم

* احساس درد هنگام آمیزش جنسی * سوزش و تورم دردناک چشمها (در صورت سرایت عفونت به آنها)
 * علایم بیماری در مردان * علایم زیر می تواند ظاهر شود:
 * ترشحات آلت که ممکن است سفید (به رنگ برف) و آبکی بوده و بر زیرجامه لکه برجای گذارد. * احساس درد یا سوزش هنگام ادرار
 * سوزش و تورم دردناک چشمها (در صورت سرایت عفونت به آنها)
 در موارد نادری این بیماری عوارضی در انتهای روده بزرگ ایجاد می کند.
 چگونگی سرایت بیماری * روشهای انتقال این بیماری عبارت است از: * آمیزش جنسی با همسر مبتلا
 * سرایت از مادر به کودک هنگام تولد * گاهی نیز عفونت از طریق انگشتان از ناحیه تناسلی به چشمها منتقل می شود.
 آزمایشهای طبی برای تشخیص بیماری * معاینه ای از ناحیه تناسلی که توسط پزشک یا پرستار انجام می شود. * با استفاده از یک
 دستمال پنبه ای-پشمی یا اسفنجی نمونه هایی از قسمتهایی که ممکن است آلوده باشند گرفته می شود. * درمورد مردان یک معاینه ظاهری از
 بیضه ها انجام شده تا سالم بودن آنها بررسی شود. * نمونه ای از ادرار گرفته می شود.
 هیچ یک از این آزمایشها توأم با درد نیست اما گاهی ممکن است راحت نباشد. این بیماری چند روز بعد از ابتلا (غالباً پیش از آنکه عارضه ای از خود
 نشان دهد) در آزمایشها قابل تشخیص است.
 تشخیص و درمان * نمونه های تهیه شده هنگام معاینه، به آزمایشگاه ارسال شده و نتیجه آن معمولاً در عرض یک هفته آماده می شود. درمان
 این بیماری ساده است و با تجویز قرصهای آنتی بیوتیک انجام می شود. چنانچه به آنتی بیوتیکها حساسیت داشته یا احتمال می دهید که باردار باشید
 باید آن را با پزشک درمیان بگذارید تا نوع آنتی بیوتیک را عوض کند. همچنین کامل کردن دوره درمان نیز ضروری است و اگر متوقف شد باید
 مجدداً از ابتدا درمان را آغاز کنید.
 چنانچه ابتلای به کلامدیا در شما تایید شد، یک مشاور درمانی با شما درباره این عفونت صحبت کرده و به پرسشهایتان پاسخ خواهد داد. او درباره
 همسران پرسشهایی را مطرح می کند تا در صورت لزوم وی تحت معاینه و درمان قرار گیرد. تا مراجعه مجدد به مرکز درمانی و اطمینان از برطرف
 شدن کامل عفونت توسط پزشک باید از فعالیت جنسی نافذ (یعنی ادخال آلت در مهبل، دهان یا مقعد) خودداری کنید.
 عوارض بیماری
 (الف) در زنان: * چنانچه این بیماری به موقع درمان نشود می تواند منجر به بیماری التهاب لگن خاصره (پی آی دی) شود. این التهاب
 مربوط به لوله های فالوپین (لوله هایی که تخمک از طریق آنها به رحم می رسد) است. بیماری التهاب رحمی می تواند باعث بروز مشکلاتی در زمینه
 باروری شود. در واقع ریشه بسیاری از موارد ناباروری به عفونت ناشی از کلامدیا برمی گردد.
 * امکان ابتلا به ورم آپاندیس وجود دارد. * ابتلا به این بیماری هنگام بارداری می تواند باعث حاملگی خارج از رحم یا تولد زودرس
 شود. همچنین ممکن است عفونت به کودک منتقل شده و باعث بروز عیوبی در چشمها و ریه آن شود. البته این بیماری را می توان در حین بارداری
 بدون هیچ مشکلی مداوا کرد. * بیماری کلامدیا می تواند منجر به درد مزمن در ناحیه لگن خاصره شود.
 (ب) در مردان: عوارض این بیماری در مردان فراگیر نیست ولیکن می تواند منجر به التهاب دردناک بیضه ها شود، که سبب نازایی می
 گردد.
 (ج) مشترک در مردان و زنان: * یکی از پیامدهای کلامدیا، سندروم ریتز است. این بیماری باعث التهاب چشمها و مفاصل شده و گاهی نیز
 سبب پیدایش جوشهایی در کف پا و اندام تناسلی می شود. * امکان ابتلا به ورم آپاندیس وجود دارد.
 همواره باید به خاطر داشت که استفاده از کاندوم هنگام آمیزش جنسی، خطر سرایت بیماریها و عفونتهای مقاربتی را کاهش می دهد.

سیفلیس

این بیماری عفونی در انگلستان فراگیر نبوده اما در بعضی از کشورها رواج بیشتری دارد. بیماری سیفلیس یک عفونت باکتریایی است که از طریق
 آمیزش منتقل شده و البته از طریق مادر باردار مبتلا، به نوزاد نیز می تواند سرایت کند.
 علایم و نشانه ها * این بیماری در مردان و زنان یکسان است. تشخیص این بیماری دشوار بوده و ممکن است تا سه ماه پس از تماس

جنسی با فرد آلوده شناسایی شود. سیفلیس مراحل متعددی داشته که مراحل اولیه و ثانویه آن بسیار عفونی است.

مرحله اولیه بیماری یک یا چند جوش بدون درد در قسمتی که باکتری وارد بدن شده ظاهر می شود. به طور متوسط این پدیده ۲۱ روز بعد از ورود باکتری به بدن آشکار شده و ممکن است متوجه آن نشوید. این جوشها می تواند در هر قسمتی از بدن آشکار شود اما عمدتاً آنها را می توان در قسمتهای زیر مشاهده کرد: * دهانه مهبل، حشفه و منفذ عبور ادرار در زنان * دهانه رحم در زنان و بر روی آلت و حشفه در

مردان * اطراف مقعد و دهان در مردان و زنان

جوشهای ایجاد شده بسیار عفونی بوده و ممکن است ۲ تا ۶ هفته طول کشد تا بهبود یابد.

مرحله ثانویه بیماری چنانچه عفونت بیماری در مرحله اولیه مداوا نشود، معمولاً ۳ تا ۶ هفته پس از ظاهر شدن جوشها مرحله ثانویه بیماری آغاز می شود. علائم این مرحله عبارت است از: * جوشهای بدون خارش که سرتاسر بدن را می پوشاند. * ایجاد تورم زگیل-مانند پهن

در مهبل زنان و اطراف مقعد در هر دو جنس * ایجاد کسالتی شبیه سرماخوردگی که احساس خستگی، بی اشتها و تورم غدد را به

همراه دارد (این حالت ممکن است هفته ها یا ماهها ادامه داشته باشد) * ایجاد لکه های سفید بر روی زبان یا سقف دهان

* ریزش مو به صورت لکه ای بروز این علائم نشان دهنده آن است که بیماری سیفلیس بسیار عفونی شده و می تواند از طریق

آمیزش به همسر نیز سرایت کند. اقدام به درمان در هر یک از این دو مرحله، بیماری را مداوا خواهد کرد.

مرحله پنهان بیماری سیفلیس پنهان به وجود سیفلیس مداوا نشده گفته می شود. ممکن است هیچ گونه علائم و نشانه های عفونت که با

آزمایش خون تشخیص داده می شود در شما ظاهر نشود. در صورت عدم درمان این بیماری ممکن است عوارضی «دیرپیدا» در شما ایجاد شود. این

عوارض معمولاً بیش از گذشت ۱۰ سال خود را نشان می دهند. در این زمان سیفلیس می تواند بر روی قلب و احتمالاً بر سامانه عصبی تاثیر گذارد. با

انجام درمان در مرحله پنهان بیماری می توان عفونت را درمان کرد. اگرچه آسیبهایی که پیش از درمان به قلب یا سامانه عصبی وارد شده برگشت

ناپذیر است.

چگونگی سرایت بیماری انتقال این بیماری به روشهای زیر صورت می گیرد:

* آمیزش جنسی با همسر مبتلا * سرایت از مادر باردار مبتلا به نوزاد

آزمایشهای طبی برای تشخیص بیماری در مراکز درمانی معمولاً آزمایشهای زیر انجام می شود:

* نمونه ای از خون گرفته می شود. * چنانچه بدنتان جوش داشته باشد، نمونه ای از مایع آن گرفته شده و زیر میکروسکوپ مشاهده می

شود. * معاینه ای از ناحیه تناسلی و سرتاسر بدن توسط پزشک انجام می شود. * با استفاده از دستمال پنبه ای-پشمی یا اسفنجی

نمونه هایی از جوشها گرفته می شود. * در مورد خانمها معاینه داخلی انجام می شود. * نمونه ای از ادرار گرفته می شود.

هیچ یک از این آزمایشها توام با درد نیست اما گاهی ممکن است راحت نباشد. چنانچه تصور می کنید در معرض ابتلا به سیفلیس قرار داشته اید می

توانید آزمایش انجام دهید.

تشخیص و درمان نمونه هایی که هنگام معاینه گرفته شده برای بررسی عفونت زیر میکروسکوپ مشاهده می شود. سپس این نمونه ها برای

انجام آزمایش به آزمایشگاه ارسال شده که نتایج آن معمولاً در عرض یک هفته آماده می شود. چنانچه ابتلای به سیفلیس در شما تایید شد، یک مشاور

درمانی با شما درباره این عفونت صحبت کرده و به پرسشهایتان پاسخ خواهد داد. او درباره همسران پرسشهایی را مطرح می کند تا در صورت لزوم

وی تحت معاینه و درمان قرار گیرد.

چنانچه تصور می شود که در مراحل اولیه عفونت سیفلیس می باشید، از انجام هرگونه فعالیت جنسی توسط اندام تناسلی، مقعد یا دهان پرهیز نمایید. تا

اتمام دوره درمان باید از هرگونه فعالیت جنسی که باعث تماس جوشهای بدن با همسران می شود خودداری کنید. درمان سیفلیس معمولاً با تزریق دو

هفته ای پنی سیلین یا در برخی از موارد با قرصها یا کپسولهای آنتی بیوتیک انجام می شود. چنانچه به آنتی بیوتیکها حساسیت داشته یا احتمال می دهید

که باردار باشید باید آن را با پزشک در میان بگذارید. همچنین کامل کردن دوره درمان نیز ضروری است و اگر متوقف شد باید مجدداً از ابتدا درمان را

آغاز کنید. با پایان یافتن درمان، از شما خواسته می شود تا در زمانهای متوالی خاصی برای انجام آزمایشهای خون به مرکز درمانی مراجعه کنید.

بارداری و سیفلیس در انگلستان از تمامی خانمهای بارداری که به مراکز درمانی قبل از تولد مراجعه می کنند، آزمایش خون برای تشخیص

وجود سیفلیس گرفته می شود. چنانچه مادر مبتلا به سیفلیس بود می توان بدون آنکه خطری متوجه جنین شود این بیماری را در حین بارداری مداوا

نمود. در صورت عدم درمان، این عفونت می تواند به نوزاد در رحم سرایت کند. دربرخی از موارد این مساله می تواند باعث سقط جنین یا تولد نوزاد مرده شود.

پس از درمان این بیماری باید مواظب باشید تا مجددا در معرض آلودگی آن قرار نگیرید. البته ممکن است پس از درمان تا مدتی نتیجه آزمایش خونتان درمورد این بیماری مثبت باشد. حتما گواهی درمان که حاوی اطلاعات مربوط به نحوه مداوایتان بوده است را از مرکز درمانی دریافت کنید. همواره باید به خاطر داشت که استفاده از کاندوم هنگام آمیزش جنسی، خطر سرایت بیماریها و عفونتهای مقاربتی را کاهش می دهد.

هپاتیت آ

هپاتیت نوعی التهاب کبدی است که می تواند توسط مشروبات الکلی یا برخی از داروها ایجاد شود، اما معمولا در اثر عفونت ویروسی به وجود می آید. انواع مختلفی از ویروسها می توانند این بیماری را ایجاد کنند که روش بیماری زایی هر کدام متفاوت است.

نحوه ابتلا به این بیماری ویروس هپاتیت آ (اچ آ وی) یکی از عمومی ترین عوامل عفونتزا در بسیاری از نقاط جهان است و می تواند از طریق خوردن یا آشامیدن غذا و یا آب آلوده نیز سرایت کند. این ویروس در مدفوع یافت شده و در صورت تماس مقدار اندکی از مدفوع فرد مبتلا به هپاتیت آ با دهان فرد دیگر می تواند منتقل شود. این سخن بدان معنی است که ویروس مذکور می تواند از طریق برخی فعالیتهای جنسی نیز انتقال یابد. رعایت مسایل بهداشت فردی و شستشوی کامل دستها می تواند خطر سرایت این ویروس را به حداقل برساند.

علامت و نشانه ها ممکن است افراد بدون داشتن هیچ گونه علامتی، ناقل این بیماری به دیگران باشند. برخی از علائمی که ممکن است بروز کند عبارت است از:

* اسهال * بی اشتها * بی ادرار و کم رنگ شدن مدفوع * کاهش وزن * زردی یا یرقان (زرد شدن پوست و سفیدی چشمها، زرد تیره شدن

آزمایشهای طبی برای تشخیص بیماری با انجام آزمایشهای خون پزشک می تواند وجود بیماری هپاتیت آ را تشخیص دهد. وی برای کشف عامل عفونت از شما سوالاتی نیز خواهد پرسید.

مثبت بودن نتیجه آزمایش خون به چه معناست؟ مثبت بودن نتیجه آزمایش خون می تواند معانی زیر را داشته باشد:

عفونت سابق: این بدان معنی است که شما قبلا در معرض ویروس هپاتیت آ قرار داشته و بدنتان آنرا از میان برده است. به این ترتیب بدنتان دارای ایمنی طبیعی در برابر ابتلای مجدد به این بیماری است.

عفونت فعلی: هنگامی که علائم بیماری هپاتیت آ در فردی ظاهر می شود احتمال آنکه در هفته های پیش از آن، ویروس این بیماری به دیگران نیز سرایت کرده باشد وجود دارد. بنابراین پزشک برای جلوگیری از ابتلای دیگران به این بیماری پرسشهایی از شما خواهد پرسید. در صورتیکه این ویروس به دیگران هم منتقل شده باشد، پزشک برای کاستن از شدت علائم بیماری برای آنها آمپول تجویز می کند. بسیاری از نشانه های بیماری هپاتیت آ پس از گذشت چند هفته برطرف می شود، اگرچه برخی از افراد ممکن است تا ماهها بعد احساس خستگی در خود حس کنند. به احتمال کم، امکان بروز آسیب های مزمن به کبد وجود دارد.

منفی بودن نتیجه آزمایش خون به چه معناست؟ این نتیجه به این معنی است که شما تاکنون در معرض این ویروس نبوده و بالتبع از ایمنی در برابر آن برخوردار نیستید. چنانچه در معرض ابتلا به این بیماری قرار داشته باشید پزشک به شما توصیه می کند که خود را در برابر آن واکسینه نمایید.

تشخیص و درمان عفونت هپاتیت آ معمولا شدید نیست اما گاهی باعث التهابات شدید کبدی می شود که سبب بستری شدن فرد در بیمارستان می شود.

واکسیناسیون با تزریق واکسن هپاتیت آ در بازو می توان به مدت یکسال در برابر این بیماری ایمن شد. تزریق آمپول ثانوی در مدت ۶ تا ۱۲ ماه بعد می تواند تا ۱۲ سال در برابر این بیماری ایمنی ایجاد کند. غالبا ایمن سازی در برابر این بیماری در مورد افرادی انجام می شود که قصد مسافرت به کشورهای آلوده از نظر هپاتیت آ را دارند. چنانچه اخیرا در معرض تماس با ویروس این بیماری قرار گرفته اید می توانید برای جلوگیری از پیشرفت آن خود را واکسینه نمایید. مصرف مشروبات الکلی برای مبتلایان به بیماری هپاتیت آ فوق العاده خطرناک است. پزشک به شما توصیه های

تغذیه ای مناسب و پیشگیریهای لازم برای جلوگیری از سرایت بیماری به دیگران را خاطر نشان خواهد کرد.

هیپاتیت ب

هیپاتیت نوعی التهاب کبدی است که می تواند توسط مشروبات الکلی یا برخی از داروها ایجاد شود، اما معمولا در اثر عفونت ویروسی به وجود می آید. انواع مختلفی از ویروسها می توانند این بیماری را ایجاد کنند که روش بیماری زایی هر کدام متفاوت است.

نحوه ابتلا به این بیماری ویروس هیپاتیت ب (اچ بی وی) که بسیار مسری است، شیوع زیادی در سرتاسر نقاط جهان دارد. روشهای سرایت این ویروس عبارت است از: * انجام فعالیتهای جنسی (بدون کاندوم) نافذ (یعنی ادخال آلت در مهبل، مقعد یا دهان) با همسر مبتلا. همچنین انجام آمیزش جنسی با کسی که خون آلوده به این بیماری به وی تزریق شده است. * استفاده مشترک از سرنگ یا دیگر لوازم تزریقی با فرد آلوده * استفاده از وسایل غیر استریل برای خالکوبی، حجامت یا طب سوزنی * سرایت از مادر به کودک که عمدتا هنگام تولد رخ می دهد. واکسینه کردن کودک هنگام تولد از سرایت هیپاتیت ب به وی جلوگیری می کند. * تزریق خون آلوده به این ویروس (در انگلستان تمامی خونهای تزریقی از نظر وجود این ویروس تحت آزمایش قرار می گیرد).

علائم و نشانه ها گاهی ممکن است هیچ نوع نشانه ای از این بیماری در فردی ظاهر نشده اما با این وجود وی ناقل ویروس آن به دیگران باشد. علائمی که ممکن است این بیماری از خود نشان دهد عبارتند از: * داشتن کسالتی شبیه به سرماخوردگی مختصر و متوسط * تهوع و استفراغ * اسهال * بی اشتها * کاهش وزن * زردی یا یرقان (زرد شدن پوست و سفیدی چشمها، زرد تیره شدن ادرار و کمرنگ شدن مدفوع) * خارش پوست برخی از افراد هم ممکن است به بستری شدن در بیمارستان نیاز پیدا کنند.

بسیاری از افراد بالغی که دچار ویروس هیپاتیت ب می شوند کاملا بهبود یافته و تا آخر عمر در برابر آن ایمن می شوند. بین ۲٪ تا ۱۰٪ از این دسته از افراد ناقل مزمن این بیماری می شوند، این بدان معنی است که آنها ویروس این بیماری را به دیگران منتقل خواهند کرد و کبدشان نیز ممکن است دچار آسیبهای مزمن شود. چنانچه کودکان به ویژه نوزادان دچار این بیماری شوند احتمال آنکه ناقل مزمن آن شوند زیاد است. اگر شخصی چند سال مبتلا به ویروس هیپاتیت ب باشد ممکن است دچار عوارض زیر شود: * هیپاتیت مزمن * التهاب کبد * سرطان کبد آزمایشهای طبی برای تشخیص بیماری با انجام آزمایشهای خون پزشک می تواند وجود بیماری هیپاتیت ب را تشخیص دهد. وی برای کشف عامل عفونت از شما سوالاتی نیز خواهد پرسید.

مثبت بودن نتیجه آزمایش خون به چه معناست؟ مثبت بودن نتیجه آزمایش خون می تواند معانی زیر را داشته باشد:

عفونت سابق: این بدان معنی است که شما قبلا در معرض ویروس هیپاتیت ب قرار داشته و بدنتان آنرا از میان برده است. به این ترتیب بدنتان دارای ایمنی طبیعی در برابر ابتلای مجدد به این بیماری است.

عفونت فعلی: این به معنی آن است که شما حامل ویروس هیپاتیت ب بوده و می توانید آن را به دیگران سرایت دهید. همچنین شما در معرض خطر بیماری کبدی مزمن قرار داشته و بهتر است برای انجام دیگر معاینات به یک مرکز تخصصی مراجعه کنید. از نتیجه مثبت آزمایش می توان با انجام آزمایشهای دیگر و مراجعه به متخصص مطمئن شد. برای تشخیص میزان تاثیرگذاری هیپاتیت ب بر روی کبد و تجویز بهترین روش درمان، ممکن است نیاز به برداشتن نمونه کوچکی از بافت کبد باشد (بافت برداری یا بیوپسی کبد).

منفی بودن نتیجه آزمایش خون به چه معناست؟ این نتیجه نشان می دهد که شما تاکنون در معرض این ویروس نبوده و بالتبع از ایمنی در برابر آن برخوردار نیستید. چنانچه در معرض ابتلا به این بیماری قرار داشته باشید پزشک به شما توصیه می کند که مجددا آزمایش را تکرار کرده و خود را در برابر آن واکسینه نمایید.

تشخیص و درمان چنانچه التهاب کبد شدید نباشد بسیاری از افراد به درمان نیاز پیدا نمی کنند. در صورتیکه نیاز به درمان التهاب کبد داشته باشید برای مداوای کامل به یک مرکز تخصصی معرفی خواهید شد.

واکسیناسیون با سه بار تزریق واکسن هیپاتیت ب در زمان ۳ تا ۶ ماه می توان دست کم به مدت پنج سال در برابر این بیماری ایمن شد. با اتمام تزریق واکسینا آزمایش خون گرفته شده تا از کارآیی واکسینا اطمینان حاصل شود.

آمپول ثانوی در مدت ۶ تا ۱۲ ماه بعد می تواند تا ۱۲ سال در برابر این بیماری ایمنی ایجاد کند. غالباً ایمن سازی در برابر این بیماری در مورد افرادی انجام می شود که قصد مسافرت به کشورهای آلوده از نظر هپاتیت آ را دارند. چنانچه اخیراً در معرض تماس با ویروس این بیماری قرار گرفته اید می توانید برای جلوگیری از پیشرفت آن خود را واکسینه نمایید. مصرف مشروبات الکلی برای مبتلایان به بیماری هپاتیت آ فوق العاده خطرناک است. پزشک به شما توصیه های تغذیه ای مناسب و پیشگیریهای لازم برای جلوگیری از سرایت بیماری به دیگران را خاطر نشان خواهد کرد. چنانچه وجود بیماری هپاتیت ب در شما تایید شد توصیه می شود که به طور مداوم آزمایش خون انجام داده و تحت معاینه قرار گیرید. از مصرف مشروبات الکلی اجتناب نمایید. ممکن است پزشک به شما توصیه کند که غذاهای کم چرب و کم نمک مصرف کنید. به منظور جلوگیری از سرایت ویروس، برای انجام فعالیتهای جنسی نافذ از کاندوم استفاده کنید. همسران در صورت ایمن نبودن در برابر این بیماری باید واکسینه شود. پزشک به شما توصیه های لازم از قبیل عدم استفاده مشترک از مسواک یا تیغ مو تراشی را برای جلوگیری از انتقال این ویروس به دیگران خواهد گفت. همواره باید به خاطر داشت که استفاده از کاندوم هنگام آمیزش جنسی، خطر سرایت بیماریها و عفونتهای مقاربتی را کاهش می دهد.

هپاتیت ث

هپاتیت نوعی التهاب کبدی است که می تواند توسط مشروبات الکلی یا برخی از داروها ایجاد شود، اما معمولاً در اثر عفونت ویروسی به وجود می آید. انواع مختلفی از ویروسها می توانند این بیماری را ایجاد کنند که روش بیماری زایی هر کدام متفاوت است. نحوه ابتلا به این بیماری روشهای سرایت ویروس هپاتیت ث (اچ سی وی) عبارت است از: * استفاده مشترک از سرنگ یا دیگر لوازم تزریقی با فرد مبتلا * استفاده از وسایل غیر استریل برای خالکوبی، حجامت یا طب سوزنی * انجام فعالیتهای جنسی (بدون کاندوم) نافذ (یعنی ادخال آلت در مهبل، مقعد یا دهان) با همسر مبتلا. همچنین انجام آمیزش جنسی با کسی که خون آلوده به این بیماری به وی تزریق شده است. البته حالت مذکور روش عمده سرایت این بیماری محسوب نمی شود. * در موارد نادر، سرایت از مادر مبتلا به کودک که عمدتاً هنگام تولد رخ می دهد. واکسینه کردن کودک هنگام تولد از سرایت هپاتیت ب به وی جلوگیری می کند. خطر سرایت آن زمانی که مادر به ویروس ایدز هم مبتلا باشد افزایش می یابد. * تزریق خون آلوده به این ویروس (در انگلستان تمامی خونهای تزریقی از نظر وجود این ویروس تحت آزمایش قرار می گیرد).

علائم و نشانه ها گاهی ممکن است هیچ نوع نشانه ای از این بیماری در فردی ظاهر نشده اما با این وجود وی ناقل ویروس آن به دیگران باشد. علائمی که ممکن است این بیماری از خود نشان دهد عبارتند از: * داشتن کسالتی شبیه به سرماخوردگی مختصر و متوسط * تهوع و استفراغ * اسهال * بی اشتها * کاهش وزن * زردی یا یرقان (زرد شدن پوست و سفیدی چشمها، زرد تیره شدن ادرار و کمرنگ شدن مدفوع) * خارش پوست * برخی از افراد هم ممکن است به بستری شدن در بیمارستان نیاز پیدا کنند.

مطالعات نشان می دهد که تنها در ۲۰٪ از مبتلایان به هپاتیت ث، ویروس از خون پاک می شود و در حدود ۸۰٪ از آنها همچنان باقی مانده و می تواند به دیگران هم سرایت کند. اگر شخصی چند سال مبتلا به ویروس هپاتیت ث باشد ممکن است دچار عوارض زیر شود: * هپاتیت مزمن * التهاب کبد * سرطان کبد

آزمایشهای طبی برای تشخیص بیماری آزمایشهای طبی برای تشخیص این بیماری از سال ۱۹۸۹ امکان پذیر شده است. با انجام آزمایشهای خون پزشک می تواند وجود بیماری هپاتیت ث را تشخیص دهد. وی برای کشف عامل عفونت از شما سوالاتی نیز خواهد پرسید. مثبت بودن نتیجه آزمایش خون به چه معناست؟ به این معنی است که شما حامل ویروس هپاتیت ث بوده و می توانید آنرا به دیگران منتقل کنید. ابتدا یک آزمایش برای تشخیص وجود پادتنهای ویروس هپاتیت ث انجام می شود. مثبت بودن نتیجه این آزمایش نشان می دهد که شما در معرض این ویروس قرار گرفته و بدنتان با تولید پادتن واکنش نشان داده است. البته این آزمایش مشخص نمی کند که آیا به این بیماری مبتلا هستید یا خیر. معمولاً به شما توصیه می شود که برای انجام آزمایشهای تکمیلی به پزشک متخصص مراجعه کنید.

پزشک متخصص برای تشخیص وجود ویروس هپاتیت ث آزمایش خون دیگری (HCV-RNA) انجام می دهد. اگرچه ویروس هپاتیت ث در بعضی از بیماران کاملاً برطرف می شود، اما در بدن بسیاری از مبتلایان به صورت مزمن باقی مانده و می تواند به دیگران هم سرایت کند. ممکن است پزشک

برای تشخیص میزان تاثیرگذاری هپاتیت ث بر روی کبد یکسری از آزمایشهای بررسی عملکرد کبد (LFT) انجام داده و نیز از بخش کوچکی از بافت کبد نمونه برداری کند (بافت برداری یا بیوپسی کبد). نتایج این آزمایشها به پزشک در تصمیم گیری درباره انتخاب روش مناسب درمان کمک می کند. البته باید به این مساله هم اشاره شود که برطرف شدن ویروس نیز به معنی ایمن شدن در برابر ابتلای مجدد به این بیماری نیست.

منفی بودن نتیجه آزمایش خون به چه معناست؟ این نتیجه احتمالاً به معنی آن است که شما هیچگاه در تماس با ویروس هپاتیت ث قرار نداشته اید. البته از آنجا که این آزمایشها بر مبنای یافتن پادتنهای ویروس هپاتیت ث استوار بوده و تولید پادتنها هم ممکن است چند ماه طول بکشد، چنانچه اخیراً در معرض تماس با این ویروس قرار گرفته باشید، پزشک ممکن است به شما توصیه کند که آزمایش را تکرار نمایید. در حال حاضر واکسنی برای محافظت در برابر این بیماری وجود ندارد.

چنانچه وجود عفونت فعال هپاتیت ث در شما تایید شد توصیه می شود که به طور منظم آزمایش خون داده و به پزشک مراجعه کنید. همچنین باید از مصرف مشروبات الکلی جداً پرهیز کنید. همچنین پزشک ممکن است به شما توصیه کند که غذاهای کم چرب و کم نمک بخورید. ویروس هپاتیت ث با انجام فعالیتهای جنسی نافذ می تواند منتقل شود، از اینرو هنگام ابتلا به این بیماری برای جلوگیری از سرایت آن به همسران از کاندوم استفاده کنید. پزشک کلیه توصیه های لازم برای جلوگیری از سرایت بیماری به دیگران (مانند عدم استفاده مشترک از مسواک یا تیغ مو تراشی) را به شما یاد آوری خواهد کرد. همواره به خاطر داشته باشید که استفاده از کاندوم خطر سرایت بیماریهای مقاربتی را کاهش می دهد.

ویروسی شدن (هرپس) ناحیه تناسلی

هرپس تناسلی در اثر ویروسهای نوع ساده هرپس ایجاد می شود. این ویروس می تواند دهان، ناحیه تناسلی، پوست اطراف مقعد و انگشتها را آلوده کند. با اتمام نخستین فعالیت هرپس، این ویروس می تواند در رشته های عصبی پنهان شود، به این ترتیب کلاً غیر قابل تشخیص شده و علایمی از خود ظاهر نمی کند. البته در برخی از افراد ممکن است ویروس مجدداً به سطح پوست یا محل ابتلا برگردد (عود کند). این پدیده ممکن است هنگام بیماری یا از کار افتادگی رخ دهد. بعضی از افراد هم ممکن است هیچگاه مجدداً به آن مبتلا نشوند.

انواع ویروس دو نوع ویروس هرپس وجود دارد که هر دو آنها عفونی اند اما نوع یک دهان یا بینی را آلوده کرده، درحالیکه نوع دو عمدتاً ناحیه تناسلی و مقعد را آلوده می کند. عمدتاً عفونت ناحیه تناسلی و مقعد در اثر ویروس نوع دو تولید شده که البته گاهی هم ممکن است در اثر انجام فعالیتهای جنسی با دهان، در اثر نوع یک هم ایجاد شود.

علائم و نشانه ها علائم این بیماری در زنان و مردان می تواند یک یا چند مورد از موارد زیر باشد:

* احساس خارش یا سوزش در ناحیه تناسلی یا مقعد. * ایجاد تاولهای حاوی مایع که پس از ترکیدن زخمهای کوچکی برجای گذاشته و می تواند دردناک باشد. این تاولها پس از خشک شدن، جدا شده و بهبود می یابند که بهبود یافتن آنها می تواند بین ۲ تا ۴ هفته طول بکشد. * احساس درد هنگام ادرار کردن در صورت تماس ادرار با زخمهای گفته شده. * ناخوشی شبیه به سرماخوردگی، کمردرد، سردرد، غدد متورم و یا تب.

ظاهر شدن علائم فوق نشان دهنده آن است که ویروس بسیار عفونی شده است. البته عود مجدد این بیماری معمولاً خفیفتر است؛ زخمهای ایجاد شده کمتر، کوچکتر و با درد کمتری بوده و سریعتر بهبود می یابد. همچنین علائم سرماخوردگی نیز ظاهر نمی شود.

نحوه ابتلا به این بیماری هرپس از طریق تماس پوستی با شخص مبتلا منتقل می شود. این ویروس قسمتهایی که از طریق آنها وارد بدن شده را آلوده می کند. مثلاً موارد زیر می تواند باعث سرایت این بیماری شود:

* بوسیدن (دهان به دهان) * فعالیتهای جنسی نافذ (ادخال آلت به مهبل، دهان یا مقعد) * تحریک ناحیه تناسلی با دهان

آزمایشهای طبی برای تشخیص بیماری

* معاینه ای از ناحیه تناسلی که توسط پزشک یا پرستار انجام می شود. * با استفاده از یک دستمال پنبه ای-پشمی یا اسفنجی نمونه هایی از جراحتهای گرفته می شود. * درمورد خانمها ممکن است یک معاینه درون مهبل انجام شود. * نمونه ای از ادرار گرفته می شود.

همانند دیگر بیماریهای مقاربتی احتمال آنکه فردی علاوه بر این بیماری به عفونت دیگری نیز مبتلا باشد وجود دارد، لذا انجام معاینه کلی (چکاپ)

توصیه می شود.

تشخیص و درمان نمونه هایی که هنگام معاینه تهیه شده به آزمایشگاه فرستاده می شود و نتایج آن معمولاً در عرض دو هفته آماده می شود. هرپس ناحیه تناسلی درمان خاصی ندارد زیرا خودبه خود برطرف می شود. البته یکسری قرص برای کاهش شدت عفونت این بیماری وجود دارد که البته تنها زمانی موثر است که تا ۷۲ ساعت پس از آغاز بروز علائم آن مصرف شود. عود مجدد این بیماری نیز غالباً نیازی به درمان ندارد. چنانچه ابتلای به هرپس در شما تأیید شد، ممکن است از شما خواسته شود که با یک مشاور درمانی ملاقات کنید تا درباره این عفونت با شما صحبت کرده و به پرسشهای شما پاسخ دهد. وی درباره همسران نیز پرسشهایی را مطرح خواهد کرد. راهنماییهای زیر استفاده کنید:

* در صورت داشتن درد می توانید داروهای مسکن (مانند آسپیرین یا پاراستامول) مصرف کنید. * روزی دو بار شستشوی ملایم قسمتهای که دچار جراحت شده اند در محلول آب نمک (نصف قاشق چایخوری نمک در ۲۸۰ سی سی آب گرم) می تواند تسکین دهنده بوده و به خشک شدن جراحتها کمک کند. * یک تکه یخ که درون پارچه یا حوله تمیزی پیچیده شده را روی قسمتهای مربوطه قرار دهید. * چنانچه دفع ادرار برایتان با درد همراه است سعی کنید درون تشتی از آب ادرار کنید و یا هنگام دفع ادرار بر روی خود آب بریزید. * برای خنثی شدن ادرار آب و مایعات زیاد بنوشید. همچنین هرگز ادرار خود را نگه ندارید زیرا ممکن است مشکلات دیگری ایجاد کند. * از آفتاب گرفتن پرهیز کنید. * به اندازه کافی استراحت کنید.

مراقبت از خود و همسران هنگام ابتلا به هرپس، تاولها و زخمها بسیار عفونی بوده و ویروس می تواند با تماس مستقیم به دیگران سرایت کند. برای جلوگیری از آن باید از انجام کارهای زیر خودداری کنید: * بوسیدن زمانی که شما یا همسران جراحیتهایی در اطراف دهان دارید. * انجام فعالیت جنسی با دهان هنگامی که شما یا همسران جراحیتهایی در اطراف دهان یا ناحیه تناسلی دارید. * انجام هرگونه تماس ناحیه تناسلی یا مقعد (حتی با وجود استفاده از کاندوم) هنگامی که شما یا همسران جراحیتهایی در ناحیه تناسلی دارید. * استفاده از آب دهان برای مرطوب کردن لنز چشم در صورتی که جراحیتهایی در اطراف دهان دارید. فراموش نکنید که قبل و بعد از دست زدن به جراحیتهای، حتماً دستهایتان را با صابون بشویید. در فاصله زمانی بین عود کردن مجدد هرپس احتمال سرایت آن بسیار کاهش می یابد، اگرچه گاهی ممکن است اتفاق بیافتد. با این وجود ابتلای به هرپس به معنی پایان یافتن دوران فعالیت جنسی شما نیست. برای کسب اطلاعات بیشتر در این باره به یک مشاور درمانی مراجعه کنید.

به خاطر داشته باشید که کاندوم تنها زمانی می تواند از سرایت هرپس جلوگیری کند که روی تمام تاولها را بپوشاند. بیماری هرپس از طریق فعالیتهاى جنسی غیر نافذ نیز می تواند منتقل شود.

عوارض بیماری

هرپس تناسلی و سرطان گردن رحم هیچ گونه ارتباطی میان هرپس تناسلی و سرطان گردن رحم وجود ندارد. با این وجود توصیه می شود که هر خانمی به طور منظم آزمایشهای اسیرم را انجام دهد.

هرپس تناسلی و بارداری داشتن هرپس تناسلی تأثیری بر قابلیت باروری زن نمی گذارد. اگر هرپس در سه ماهه اول بارداری عارض شود به احتمال کم، خطر سقط جنین وجود دارد. ابتلا به هرپس در اواخر بارداری هم ممکن است باعث تولد زود هنگام نوزاد شود. با این وجود بیشتر خانمهایی که در طول بارداری چندین بار هرپس آنها عود کرده، زایمانی طبیعی داشته اند.

زگیلهای تناسلی

زگیلهای تناسلی زائده های گوشتی کوچکی هستند که ممکن است در هر قسمتی از ناحیه تناسلی زن یا مرد ظاهر شوند. این پدیده توسط ویروس به نام ویروس آماس انسانی (اچ پی وی) ایجاد می شود. بیش از ۶۰ نوع مختلف از این نوع ویروس وجود دارد. برخی از آنها باعث رشد زگیل در ناحیه تناسلی شده و بعضی هم سبب رشد زگیل در دیگر قسمتهای بدن مانند دستها می شوند.

علائم و نشانه ها پس از ابتلا به ویروس زگیل معمولاً بین یک تا سه ماه طول می کشد تا زگیلها در ناحیه تناسلی ظاهر شوند. شما یا

همسران ممکن است متوجه یکسری برآمدگی های کوچک به شکل گل کلم و به رنگ سفید یا صورتی در ناحیه تناسلی شوید. زگیلها می تواند در اطراف ناحیه تناسلی، آلت، بیضه ها یا مقعد به صورت منفرد یا چند تایی ظاهر شود. آنها ممکن است خارش داشته باشند ولی معمولاً بدون درداند. غالباً هیچ گونه علامت دیگری از خود بروز نداده و مشاهده زگیلها هم ممکن است دشوار باشد. در خانمها امکان دارد زگیلها درون مهبل و گردن رحم نیز ایجاد شود. چنانچه زگیل بر روی دهانه رحم ایجاد شده باشد امکان دارد خونریزی خفیفی نیز داشته و یا در موارد بسیار نادری، ترشحات مهبل به رنگ غیر عادی داشته باشد. البته زگیل در همه افرادی که در معرض تماس با این ویروس قرار می گیرند ایجاد نمی شود.

چگونگی سرایت زگیل زگیلها از طریق تماس پوست با پوست منتقل می شوند. بنابراین با انجام آمیزش یا تماس اندام جنسی با فرد دارای زگیل تناسلی، امکان سرایت آن وجود دارد.

آزمایشهای طبی برای تشخیص بیماری پزشک یا پرستار تنها با مشاهده می تواند وجود زگیلهای تناسلی را تشخیص دهد. چنانچه احتمال وجود زگیل وجود داشته اما قابل مشاهده نباشد، پزشک یک محلول رقیق سرکه ماندی را به سطح بیرونی ناحیه تناسلی اعمال می کند تا زگیلها به رنگ سفید درآیند. برای بررسی وجود زگیلهای پنهان، ممکن است پزشک یک معاینه داخلی از مهبل یا مقعد انجام دهد. هر زمان که فکر می کنید در معرض تماس با ویروس قرار داشته اید می توانید برای بررسی و معاینه به پزشک مراجعه کنید. در برخی از افراد امکان دارد که وجود ویروس تایید شده ولی هنوز زگیل رشد نکرده باشد، لذا احتمالاً از وی خواسته می شود که بعداً برای انجام معاینه مجدد مراجعه کند.

تشخیص و درمان از آنجا که زگیل تناسلی توسط ویروس ایجاد شده و نه باکتری، با آنتی بیوتیکها نمی توان آن را معالجه کرد. داروی عمومی آن یک مایع قهوه ای رنگ (به نام پودوفیلین) است که بر روی زگیلها مالیده شده و باید بعد از ۴ ساعت (و یا در صورت ایجاد سوزش، زودتر) شسته شود. دیگر روشهای متداول درمان عبارتند از انجماد زگیلها یا مداوای با لیزر. در غالب موارد برای برطرف شدن زگیلها از چند روش درمان استفاده می شود.

روشهای درمان زگیل ممکن است خوشایند نباشند، اما نباید دردناک باشند لذا در صورتی که درمان شما آزار می دهد آنرا با پزشک در میان بگذارید. در مدت درمان به توصیه های پزشک، پرستار یا مشاور درمانی درباره انجام آمیزش توجه کنید. هیچگاه سعی نکنید زگیلهای تناسلی را خودتان مداوا کنید. در صورت بارداری یا هنگامی که می خواهید باردار شوید از آنجا که درمان با پودوفیلین ممکن است برای جنین در حال رشد مضر باشد، لازم است آن را با پزشکتان در میان بگذارید تا از روش درمانی دیگری استفاده کند.

مراقبت از خود و همسران در صورت داشتن زگیلهای تناسلی: * ناحیه تناسلی خود را تمیز و خشک نگه دارید.

* از صابونهای معطر و روغن های حمام یا ضد عرق تناسلی استفاده نکنید زیرا ممکن است باعث تحریک و سوزش زگیلها شود.

* هنگام نزدیکی از کاندوم استفاده کنید. به خاطر داشته باشید که کاندوم تنها زمانی می تواند از انتقال ویروس زگیل جلوگیری کند که تمامی سطوح آلوده شده را بپوشاند. * همسران نیز باید برای معاینه به پزشک مراجعه کنند چرا که ممکن است زگیلهایی داشته باشد که قابل مشاهده نباشند.

تا زمان بر طرف شدن زگیلها لازم است به طور منظم برای درمان مراجعه کنید تا پزشک یا پرستار پیشرفت درمان را بررسی کرده و در صورت لزوم تغییراتی در روش معالجه اعمال کند. گاهی ممکن است معالجه زمان زیادی ببرد. در بسیاری از افراد که زگیل آنها برای بار اول بر طرف می شود امکان عود مجدد آن وجود دارد.

زگیلها و دهانه رحم برخی از انواع ویروسهای زگیل ممکن است باعث تغییراتی در سلولهای دهانه رحم شده که ممکن است منجر به سرطان شود. اگرچه ارتباط مستقیمی میان زگیلهای تناسلی و سرطان دهانه رحم وجود ندارد اما لازم است که کلیه خانمهای بالای ۲۰ سال به طور منظم آزمایش اسمیر دهانه رحمی انجام دهند. در صورت احتمال بروز این مساله، برای مشاهده سلولهای دهانه رحم آزمایش کُلپسکیپی انجام می شود. کُلپسکپ نوعی تلسکوپ کوچک است که به همراه یک چراغ برای مشاهده دهانه رحم به کار می رود. تصویر بزرگ شده از سلولها به پزشک کمک می کند تا متوجه هرگونه تغییری در آنها شود. ممکن است پزشک نمونه کوچکی از سلولها را برداشته (که به آن بافت برداری یا بیوپسی گفته می شود) تا در آزمایشگاه با دقت آنرا بررسی کند.

کُلپسکیپی احتمالاً احساس خوشایندی نخواهد داشت. بافت برداری هم احتمالاً درد اندکی شبیه درد اواسط دوره قاعدگی به همراه خونریزی خفیفی دارد. چنانچه در قسمت دهانه رحم یا مهبل دارای زگیل هستید، می توان آنها را به وسیله انجماد یا درمان با لیزر تحت بیهوشی موضعی درمان کرد. پس از درمان به خاطر داشته باشید که استفاده از کاندوم می تواند خطر سرایت بیماریهای مقاربتی را کاهش دهد.

عفونت ناشی از لوله ادرار

عفونت نامشخص لوله ادرار (ان اس یو) نوعی التهاب لوله ادرار در مردان است. این التهاب می تواند توسط انواع متعددی از عفونتها، خصوصاً کلامدیا ایجاد شود.

علائم و نشانه ها
علائم ان اس یو ممکن است ماهها یا در برخی از مواقع، سالها در فرد ظاهر شود. این علائم می تواند موارد زیر باشد:
* احساس درد یا سوزش هنگام دفع ادرار * ظاهر شدن مایعی به رنگ سفید/برفی در انتهای آلت. این پدیده ممکن است صبحها بیشتر به چشم آید. * احساس نیاز مکرر به دفع ادرار

در غالب موارد ممکن است علامت یا نشانه ای از این عفونت مشخص نباشد، اما بدان معنی نیست که امکان سرایت آن به همسران وجود ندارد. چگونگی ایجاد بیماری
ان اس یو تقریباً در اکثر موارد در اثر عفونت جنسی ایجاد می شود. در موارد بسیار نادری ممکن است در اثر واکنشهای آلرژیکی مثلاً نسبت به کف، پودر شوینده یا دیگر مواد شیمیایی ایجاد شود. دست کم تا دو ساعت پیش از مراجعه به پزشک یا درمانگاه از دفع ادرار خودداری کنید.

آزمایشهای طبی برای تشخیص بیماری
* معاینه ای از ناحیه تناسلی که توسط پزشک یا پرستار انجام می شود. * با استفاده از یک دستمال پنبه ای-پشمی یا اسفنجی نمونه هایی از آلت یا مجرای ادرار گرفته می شود.
هیچ یک از این آزمایشها نباید همراه با درد باشد اما ممکن است خوشایند هم نباشد.

تشخیص و درمان
نمونه هایی که هنگام معاینه گرفته شده برای بررسی عفونت زیر میکروسکوپ مشاهده می شود. در برخی از مراکز درمانی نتیجه این بررسی به سرعت آماده می شود. نمونه دیگری نیز برای اطمینان از وجود عفونت به آزمایشگاه ارسال می شود که نتیجه آن معمولاً در عرض یک هفته آماده می شود. درمان آن به سادگی با قرصهای آنتی بیوتیک انجام می شود. اگر نسبت به هر نوع آنتی بیوتیکی حساسیت دارید حتماً آنرا با پزشک در میان بگذارید. تمام کردن دوره درمان ضروری است و در صورت قطع شدن دوره درمان، ممکن است لازم باشد که مجدداً آنرا از ابتدا شروع کنید. همسران نیز برای انجام معاینه باید به درمانگاه مراجعه کند.

پس از اتمام درمان برای اطمینان حاصل کردن از برطرف شدن عفونت، لازم است به مرکز درمانی مراجعه کنید. تا زمان مراجعت به درمانگاه و اطمینان از برطرف شدن عفونت، از انجام هرگونه فعالیت جنسی نافذ (یعنی ادخال آلت در مهبل، دهان یا مقعد) حتی با استفاده از کاندوم خودداری کنید.

عوارض بیماری
ان اس یو ممکن است عود کند که اصطکاک زیاد هنگام نزدیکی یا مصرف الکل، امکان دارد باعث عود آن شود. عوارض آن در مواقع نادری ممکن است شدید بوده و می تواند موارد زیر باشد:

* التهاب بیضه ها * کاهش قدرت بارداری * سندروم ریترز (که باعث التهاب چشمها، مفاصل و لوله ادرار شده و گاهی زخمهایی بر روی آلت یا کف پاها ایجاد می کند)

پس از درمان، همواره به خاطر داشته باشید که استفاده از کاندوم هنگام نزدیکی، خطر ابتلا یا سرایت بیماریهای مقاربتی را کاهش می دهد.

ایدز و ویروس اچ آی وی (HIV)

اچ آی وی ویروس است که می تواند سامانه دفاعی بدن را تخریب نموده به گونه ای که بدن نتواند با بیماریهای خاصی مقابله کند. چنانچه شخص مبتلا به این ویروس دچار بیماریهای خاصی شود به این حالت ایدز گفته می شود. عبارت اچ آی وی مخفف ویروس ضد دفاعی انسانی است. عبارت ایدز نیز مخفف سندروم ضعف ایمنی اکتسابی است.

نشانه ها و علائم
علائم خاصی برای عفونت اچ آی وی یا ایدز وجود ندارد. بسیاری از افرادی که آلوده به این ویروس اند متوجه آن نمی شوند اگرچه برخی از افراد مدت کوتاهی پس از ابتلا به این ویروس دچار کسالتی شبیه سرماخوردگی می شوند. افرادی که مبتلا به ویروس اچ آی وی هستند ممکن است کاملاً سالم و سر حال به نظر برسند، در صورتی که ممکن است سامانه دفاعی بدنشان آسیب دیده باشد. باید توجه داشت که شخص

آلوده به این ویروس علی‌رغم سرحال به نظر رسیدن می‌تواند ناقل آن به دیگران باشد. با گذشت زمان سامانه دفاعی آسیب بیشتری می‌بیند. با به خطر افتادن سامانه دفاعی بدن، شخص در برابر بیماریهایی که همیشه اطراف وی بوده و با یک سامانه دفاعی سالم به راحتی بر طرف می‌شوند، آسیب پذیر می‌شود. همچنین در اثر آسیب دیدن سامانه دفاعی بدن ممکن است غده‌ها یا سرطانهایی ایجاد شده که باعث آسیب دیدن مغز و سامانه عصبی شود. البته این بیماریها مستقیماً توسط ویروس اچ‌آی‌وی ایجاد نشده بلکه توسط عوامل بیماریزای دیگر حادث می‌شود.

چگونگی سرایت بیماری ویروس اچ‌آی‌وی با سه روش عمده می‌تواند منتقل شود:

* انجام نزدیکی جنسی از طریق مهبل یا مقعد با فرد مبتلا به این ویروس بدون استفاده از کاندوم. فعالیتهای جنسی با دهان هم می‌تواند تا حدی خطرناک باشد. * از طریق مادر باردار آلوده به این ویروس به نوزاد در طول بارداری، هنگام تولد یا شیردهی

* استفاده مشترک از آمپول، سرنگ یا دیگر وسایل تزریقی که به خون فرد مبتلا آلوده شده باشد.

البته ویروس اچ‌آی‌وی از طریق روشهای زیر نمی‌تواند منتقل شود:

* بوسیدن، نوازش کردن، در آغوش گرفتن یا دست دادن * استفاده مشترک از ظروف * سرفه یا عطسه کردن

* استفاده مشترک از توالت * گزیدگی حشرات یا حیوانات * استفاده مشترک از استخر شنا

* خوردن غذایی که توسط فرد مبتلا به ویروس اچ‌آی‌وی تهیه شده است.

آزمایشهای طبی برای تشخیص بیماری برای تشخیص اچ‌آی‌وی وجود پادتنهای اچ‌آی‌وی در خون فرد بررسی می‌شود. در صورتی که بدن فرد در برابر اچ‌آی‌وی پادتن آزاد کرده باشد به معنی آن است که وی به این ویروس آلوده است. برای بسیاری از افراد سه ماه طول می‌کشد تا این پادتنها تولید شود و در مواقع نادری ممکن است تا شش ماه هم طول بکشد. البته احتمال آنکه زمان تولید پادتنها بیش از شش ماه شود فوق‌العاده کم است. چنانچه آزمایش در مدت سه ماه اول ابتلا به این ویروس انجام شود نتیجه آن ممکن است مبهم باشد زیرا بدن فرد مبتلا هنوز پادتن تولید نکرده است. به این ترتیب تنها روش تشخیص ویروس اچ‌آی‌وی انجام آزمایش پادتن آن است و نمی‌توان از روی هیچ علامت دیگری آن را شناسایی کرد.

درمان بیماری در حال حاضر هیچ‌گونه روش درمانی برای ویروس اچ‌آی‌وی یا بیماری ایدز وجود ندارد. اما برای بسیاری از بیماریهایی که افراد مبتلا به این ویروس مستعد آن هستند یکسری مراقبتها و روشهای پیشگیری وجود دارد. همچنین بسیاری از بیماران با برخی روشهای مراقبت ترکیبی می‌توانند بهبودهای محدود و سودمندی را تجربه کنند. داروهای این بیماری میزان ویروس اچ‌آی‌وی موجود در خون را کاهش داده و پیشرفت ایدز را به تاخیر می‌اندازند. تحقیقات نشان می‌دهد که بسیاری از بیماران با بهره‌گیری از این مراقبتها بهتر و بیشتر زندگی می‌کنند. البته این دلروها ممکن است عوارض جانبی نامطلوبی داشته و باید داروهای مختلف زیادی هر روزه خورده شود که برخی از افراد نمی‌توانند از عهده آن برآیند. تاثیرات دراز مدت روشهای مراقبت ترکیبی هنوز شناخته شده نیست. موارد مطرح شده در مورد این بیماری تنها خلاصه‌ای از کلیات آن می‌باشد. پایگاه اینترنتی انتشارات اُورت به نشانی www.avert.org اطلاعات مفصلی درباره کلیه جنبه‌های ویروس اچ‌آی‌وی و ایدز دارد.

مراجع و منابع

انتشارات اُورت منابع الکترونیکی قابل دسترسی به شکل جزوات، کتابها، آزمونها و پوسترها تهیه کرده است. عناوین این کتابها عبارت است از: «جنسیت و روابط زناشویی»، «سخنی با مردان جوان»، «اچ‌آی‌وی و ایدز: اطلاعاتی برای جوانان»، «مراقبتهای ویژه برای اچ‌آی‌وی و ایدز». کلیه این منابع را می‌توان به صورت رایگان از آدرس www.avert.org/resource.htm تهیه و ذخیره نمود. در صورت بروز هر گونه مشکل هنگام ذخیره این منابع لطفاً با انتشارات اُورت تماس حاصل نمایید.

والسلام